

af den gamle Slags, thi man kan ikke ved at lægge Kanonerne sammen frembringe et eneste Hul i Pandserskibet, medens en eneste dygtig Kanon kan styde det sønder og sammen, om Gud saa vil. Dette er Meningen af at have gode Kanoner. Naar en Kanon ikke har Kraft til at bryde et Pands af den Tykkelse, der er tilstede, saa kunne heller ikke nok saa mange af den Slags gjøre Noget dertil. Dette maa De erindre, mine Herrer, er Sagen. Det nyiter ikke det Allermindste, at der er saa mange Kanoner derude, naar de ikke ere af den Beskaffenhed, at de kunne tilintetgjøre det Pandserskib, hvoraf man kan vente Fortet angrebet. Der er endelig spurgt, hvorfor jeg ikke har havt den samme Betænkelighed ved at gaae fra 15 Kanoner til 10 som ved at gaae fra 10 til 5. Det er forunderligt, at den ærede Ordfører har kunnet spørge mig derom, og ligesaa forunderligt, synes det mig, at ærede Medlemmer have kunnet finde noget Berettiget i dette Spørgsmaal. Jeg har kunnet gaae til 10 Kanoner, fordi den ærede Minister efter min bestemte Opfattelse, om han end helst vilde have 15 Kanoner — det er jo Noget, en Minister gjerne vil —; dog meente at kunne tage imod 10. Dette har været min Opfattelse saavel idag som i Udvalget. Derfor har jeg kunnet gaae til 10 Kanoner, og derfor kan jeg ikke ligesaavel gaae til 5. Det er en simpel og rimelig Grund af den Art, som gjør sig gjældende hver Dag i saadanne Forhold. Jeg maa saaledes tillade mig at henstille til det ærede Thing, om det dog ikke vil være rigtigt at følge Forslaget om de 10 Kanoner, om det virkelig vil være forsvarligt at undlade det under de nuværende Forhold. Jeg kan aldeles ikke udtale mig videre om, hvad der vil skee — det er jo Noget, der ligger i Fremtidens Skjød —, men det er dog vel en almindelig Mening ogsaa iblandt Medlemmerne af dette høie Thing, at der meget let kan forestaae alvorlige Begivenheder i Europa, som, hvor meget vi end maae ønske Fred, og hvor meget vi end maae gjøre for at undgaae Krig, ved Forholdenes Magt meget let ville bringe os til det, vi nødigt ville, og da er det for silde at tage fat, naar man sidder midt i det.

Sable: Disse Søforter ere jo gamle Bekjendte. Jeg vedkjender mig aldeles aabent den Betragtning, at hvad der kan gjøres under disse Forhandlinger om Krigsministeriets Budget, for at undgaae at komme til at betale en Ertraskat iaar, bør gjøres, selv om vi maatte komme til at undvære nogle af disse Kanoner, hvorom der her er Tale; thi, som det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) sagde, der ligger nogle Kanoner ude paa Søforterne fra gamle Dage. Der kan altsaa allerede tales om gamle Dage paa dette Punkt, og saa siger jeg, at disse Kanoner, som vi ville købe iaar, kan man maaffee til næste Aar ogsaa kalde Kanoner fra gamle Dage; thi Tiden gaaer saa forferdelig frem paa dette Punkt, at Ingen kan sige, hvad den næste Dag vil bringe i den Henseende. Men hvad der spares i Henseende til Landets Evne, har dog, uagtet Pengene ogsaa tabe Noget i Værdi, alligevel noget Andet at betyde, idet nemlig det vigtigste Middel til, naar Ulykken kommer over os, at forsvare os en Stund mod en overmægtig Sjende, er, at vor nationale Formue er saaledes, at vi kunne bære Krigen, naar den kommer, og at vi ikke have anbragt vore Penge i døde Ting, som ligge og ruste. Men jeg har en anden Grund, hvorfor jeg sætter Priis paa enhver Besparelse, der kan indtræde paa dette Punkt. Jeg vil sige, at denne min Betragtning er svækket noget overfor den nuværende Krigsbestyrelse, overfor den nuværende Krigsminister, thi jeg erkjender, at vi i ham have en Mand med et mere fleersidigt Blik paa Forholdene end de tidligere. — Der er imidlertid under denne Forhandling kommet nogle af disse forintig saa ængstende Ytringer frem, og det er nylig omtalt af den ærede Ordfører, nemlig, at der er kommet Erklæringer frem for Udvalget om, at vi stode i alle Henseender lige med alle andre Magter i Henseende til de Baaben, vi havde, og med Hensyn til vore Søforter og vort Rystforsvar stode vi i ingen Henseende tilbage for dem, man havde andetsteds. Disse Erklæringer har jeg hørt før, og jeg er derfor bleven saa usigelig bange for dem, og heri kan jeg henholde mig til det